

Peter Wasmund

**Programma Quo Ad sacrum exequiale manibus Sanctis Nobilißimae Puellae
Catharinae Mariae Tochter zue Eltz Hodierna die hora media secunda
pomeridiana in templo Jacobaeo a parentibus moestißimis adornandum, Rector
Academiae Rostochiensis Petrus Wasmundt I.U.D. & Professor ordinarius
Omnes omnium ordinum cives Academicos peramanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751427101>

Druck Freier Zugang

Wasmundt, P.,
in
C. M. v. Eltz.

Rost. 1631.

28

175
Programma

Quo

Ad sacrum exequiale manibus
Sanctis

Nobilissimæ Puellæ

CATHARINÆ
MARIÆ DOCHTER JUE ELTZ

Hodierna die hora media secunda pomeridiana

*in templo Jacobæ à parentibus mæstissimis
adornandum,*

RECTOR

Academiæ Rostochiensis

PETRUS W ASMUNDT

J. U. D. & Professor or-
dinarius

*Omnes omnium ordinum cives Academicos per-
amanter invitat.*

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.

ANNO M. DC. XXXI.

RECTOR
Academiæ Rostochiensis
PETRUS WASMUNDT
J. U. D. & Professor.

Uam fallax, incerta,
vana, & instabilis sit vita
nostra mortalis, quæ instar
rapidissimi fluminis, in-
staramentati jaculi, & si-
cut sagittæ ex manu po-
tentis, ita ad mortem de-
currit, impellitur, excutitur, quotidiana com-
probat experiëntia. Quod adeo verum est, ut
pro Euripidis sententia nemo vivens de crasti-
no sit securus. Hoc est quod vitam nostram
Sophocles simulacro, pulveri, & umbræ com-
paravit. Hoc deniq; est quod Varro vir doctis-
simus eleganter hominem bullam nominare
consuevit. Sicut enim in aquis agitaris bullu-
læ & velut tubercula erumpunt, sed mox e-
vanescunt: ita quo momento nascimur, mor-
tis casibus sumus expositi: ut meritò Augusti-
nus dubitarit, hoc quod vivimus ævum mor-
talemne vitam, an vitalem mortem appellaret.
& pli-

& Plinius hominem aut non nasci optimum
esse dixerit, aut natum quam ocysimè aboleri.
Adeo natura non tam parentem quam severam
se nobis novercam exhibuit. Accedit ad hæc
incommoda, incerta qua volvitur rerum con-
ditio. Aut enim ægri vivimus, aut sani. Ægros
difficilia medicorum jussa constringunt, sub
quorum manu, ut Plato voluit, vivere miserrimum est. Cæterum sanos mille vincula circum-
veniunt: hunc superciliosæ superbix fastus, alios
cretata ambitio, quosdam invidix livor, im-
pura venus multos necit & colligat: & in sum-
ma, quot sensuum affectionibus, quas Passiones
vocant, homo comprimitur, tot laqueis miserè
catenatur. Atque adeo undiq; nobis angustix
sunt, & ut cum propheta loquar, tot nos laquei
prævenerunt, in medio tot laqueorum ingre-
dimur, ut divus Antonius mundum totum
plenum laqueis esse quondam exclamaverit.
Grandis error mortalium, qui ementitam le-
mocinantis vitæ felicitatem mirantur, & velut
servos, velut mancipia, tot gravibus se vin-
culis obiciunt, cum tamen nescire non pos-
sint, sicut libertas est res inæstimabilis, ita
servitutem esse miserrimam. Plebs olim Ro-
mana ære alieno oppressa, cum à Creditoribus
gravi nexu stringeretur, in montem sacrum

urbi vicinum pro consequenda libertate confugit. Nos ad quem fugiemus montem, ut tot vinculis, tot laqueis liberemur: nempe ad montem Domini pinguem & coagulatum: cuius tamen conscendendi nulla nobis patebit facultas, nisi ingrediamur sine macula, operemur iustitiæ, & aliquando à gravissimo vinculorum catenarumq; pondere colla excutiamus.

Glorioso hoc monte potita & de laqueo venantiū erepta est puella nobilissima *Catharina Maria Tochter zue Eltz*/quæ Gustrovij Anno 1629. 8. Aug. ex generosis nobilissimis & splendidissimis majoribus in hanc mortalem lucem edita est. Patrem siquidem habuit virum generosum Magnificum & strenuum D. Johannem Eberhardum *Sohn zue Eltz* / Electoratus Trevirensis Marscallum hereditarium, & Illustrissimi principis & Domini Dn. Alberti Ducis Megapolensis, Fridelandensis & Saganensis, Principis Vandalorum, Comitis Swerinensis, Rostochiensium & Stargardiensium Domini, Domini nostri clementissimi, Cancellarium, Celeberrimum, virum literatissimum, & literatorum fautorem & patronum eximium. Avus illi paternus fuit vir generosus nobilissimus & strenuus *Hans Wolff Herr zue Eltz* / Con-

filia-

filiarus Palatinus Electoralis vnd oberampt-
 man zue Keyserslautern: Avia paterna *Maria*
Kammererin von Wormbs genandt von *Dal-*
berg / *fæmina nobilissima* omniq; genere vir-
 tutum quæ sexum condecorant *famineum or-*
natissima, ex *Philippo Kamerer von Wormbs* /
 genandt vñ *Dalberg* equite, & *Anna von Hendt-*
schuchheim progenita, Proavum paternum ha-
 buit, *Johan Adolphen Herrn zue Elz* ; proavi-
 am paternam *Margaretam von Brandtsch.*
 Et ab his quidem majoribus paternis defuncta
 puella recto ordine genus deducit, quorum sin-
 gulorum laudes cum non capiat hæc pagella, il-
 lud generatim indicasse sat esto, genus *deren*
von Elz perantiquum esse & præstantissimum,
 utpote qui non tantum exemptione & immuni-
 tatibus liberorum in citculo Rhenano Roma-
 ni Imperij Nobilium gaudeant & præfulgeant;
 verū etiam qui ante aliquot secula claruerint,
 & ludis equestribus ab Imperatore *Henrico Au-*
cupe Magdeburgi primū institutis, & postmo-
 dū *Wormatiæ* Anno Christi 1492. insigni pōpa
 repetitis interfuerint. Quinimō ad illud hono-
 rum fastigium ascenderunt quidam ex familia
Eltzja & *Dalbergia*, ut *Jacobus Dominus zue Elz*
 ad dignitatem Electoralem, quæ post Cæsaream
 Majest. in Roman. Imperio summa est, in Archi-

piscopatu Trevirensi, & Wolffgangus à Dal-
berg ad eandē Electoralem dignitatē in Archie-
piscopatu Moguntino interveniente legitima
totius capituli electione raro admodum exem-
plo evecti sint. Ad maternū stemma quod atti-
net, matre nata est defuncta nostra *Anna Ca-
tharina von der Schulenburg* / fœmina nobilif-
sima & pia. Avus maternus illi fuit vir nobilif-
simus & strenuus *Levin Ludolph von der Schu-
lenburg* / aurei velleris eques, & Electoratus
Brandenburgici Archimagirus hereditarius: a-
via materna *Maria von Klings* / ab *Achatio von
Klings* & *Catharina von Oppen* prognata.
Proavus maternus illi fuit, vir itidem nobilif-
simus, & strenuus *Diederich von der Schulen-
burg* Consiliarius Electoralis Brandenburgici,
& veteris Marchiæ præses: proavia materna
Anna von Altesleben / ex familia quondam
Comitiva dignitate insigni & coruscante ori-
unda. Ex hisce majoribus prognata defuncta
nostra clara quidem erat utriusq; parentis stir-
pe splendidissima: verum prima omnium ho-
minum mater divinæ legis desertrix, arboris
veritæ resignatrix, ut loquitur Tertullianus, fe-
cit, ut originis labe impura esset ac sordi-
da, atq; ita in mundo immundo immunda
ipsa viveret. Impuritatem sanè nativam sacro-
sancta

sancta baptismatis unda abluit: transitum vero nobiscum in tenebricosis hujus vitæ vallibus expectare coacta est; quamvis non pari temporis spacio.

Sicuti enim omnes stellæ, quæ ab oriente surgunt, feruntur in occasum, sed aliæ tardius, aliæ celerius sese ad spectui nostro subtrahunt: sic venustulum hoc sidus quod cum alijs ortum erat, æquè lentum cursum tenuit, sed cum vix coruscare cæpisset, ad occasum mortis delatum est: & quæ sub crepusculum in hujus mundi caliginem ingressa erat virguncula, cum diluculo 16. Aug. hujus 1631. anni abiit ad patrem luminum: jamq; castitate ornata, sanctitate circumdata, immortalitate vestita, socia est angelorum, particeps regni Cælorum. Amasis quondam ad aliquem filio orbatum dixisse fertur: si non luxisti cum ille nondum esset in mundo, ne nunc quidem lugebis, postquam in mundo esse desuit quotus autem quisque parens præproperam filiorum mortem non doleat? cum hic error omnes nos teneat, quo ex nascendi ordine moriendi originem arguimus.

Ideoq; si nobilissimus parens amissam filiolum deploret, non solum non miramur, sed & luctui ipsius moerorem nostrum adjungimus, minimè interim dubitantes, quin cogitaturus sit, non semper aut obesse amara, aut prodesse dulcia, eamq; ob causam solatio & consilio id effecturus, ut nobilissima & lectissima vitæ socia cum Merope dicat: non sola sum mortalium cui liberi perierunt. Enimvero quid tandem spei nobis est reliquum, cui vel nos vel posteros nostros devoveamus? Classicum jam canit per totam ferme Europam Bellonæ furor, & ægris oculis regnorum di-
tionum

tionum & urbium everfiones fpectamus. O igitur fe-
curos, qui in manu Dei funt! ô dubios, quos homo
tuetur, homines! Pix eft mundus, ait Philonius, quæ
quamvis leniter tangatur, tangentes inquinat. Vifcus
eft mundus, qui fuos miratores aucupis inftar pecca-
tis & morti æternæ involvit. Laqueus eft mundus,
qui voluptatibus capit incautos & fecum trahit in na-
fam interitus. Nos tamen attrectando picem, admi-
rando vifcum, amplexando laqueum fecuros nos &
puros hinc migrare poffe confidimus; immemores,
quid futurum fit in fine fine fine: quem fi animo revol-
verimus, à fordibus ad puritatem, ab umbris ad lucem
acrius contendemus. Quis enim alius eft noster finis,
quam pervenire ad regnum fanctitatis & puritatis cu-
jus non erit finis. Cum autem iuftis huic puellæ nobili
perfolvendis dies dictus fit hodiernus, non poffum
non ad hunc actum funebrem invitare cives noftros A-
cademicos, tum univerfos, tum fingulos, cujuscunq[ue]
demum fint ordinis, imprimis vero Dnn. Profeffores
& reliquos quarumcunq[ue] Facultatum Doctores, Eccle-
fiarum miniftrós & Magiftrós; tum deinde nobiles &
generofos adolefcentes qui ftudiorum gratia apud nos
commorantur; deniq[ue] juventutem ftudiofam univer-
fam, & quotquot jurisdictionem noftream reverenter
habent. Quos omnes & fingulos rogo & cohortor ut
hora poft meridiem media 2. in æde Jacobæa certatim
conveniant, hanc funeris deductionem, frequenti fuo
comitatu, tum auguftiorem, tum auctiorem redditu-
ri. Quisq[ue] etiam humanæ fragilitatis memor, fuam i-
pfe salutem, & utriufq[ue] Reipublicæ incolumitatem Deo
ter opt. max. ardentibus votis commendat P. P. Sub
Sigillo Rectoratus noftri, 22. Auguft. Anno 1631.

sancta baptismatis unda abluit:
nobiscum in tenebrosis huius
expectare coacta est; quamvis n
ris spacio.

Sicuti enim omnes stellæ, quæ al
feruntur in occasum, sed aliæ tardius,
ad spectui nostro subtrahunt: sic veni
quod cum alijs ortum erat, æquè lentu
sed cum vix coruscare cæpisset, ad oc
larum est: & quæ sub crepusculum in
liginem ingressa erat virguncula, c
Aug. huius 1631. anni abiit ad patrem
castitate ornata, sanctitate circumdat
vestita, socia est angelorum, particep
Amasis quondam ad aliquem filio or
tur: si non luxisti cum ille nondum es
nunc quidem lugebis, postquam in n
quotus autem quisque parens præpr
mortem non doleat? cum hic error d
quo ex nascendi ordine moriendi or

Ideoq; si nobilissimus parens am
ploret, non solum non miramur, se
moerorem nostrum adjungimus, mi
bitantes, quin cogitaturus sit, non s
amara, aut prodesse dulcia, eamq;
& consilio id effecturus, ut nobiliss
vitæ socia cum Merope dicat: non sol
cui liberi perierunt. Enimvero quib
bis est reliquum, cui vel nos vel pos
voveamus? Classicum jam canit per
ropam Bellonæ furor, & agris ocu

vero
libus
impo

gnnt,
as sese
fidus
enuit,
is de
di ca
o 16.
amq;
litate
orum.

se fer
o, ne
defuit
orum
neat,
imus.

m de
ipsius
n du
obesse
olatio

ssima
alium

ei no
os de

e Eu
m di
onum

the scale towards document

B9 C9 A8 B8 C8 A7 B7 C7 01 02 03 09 10

4.5 5.0 5.6 6.3

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2

C1 B1 A1 C2 B2

Patch Reference numbers on UTT
Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 0922